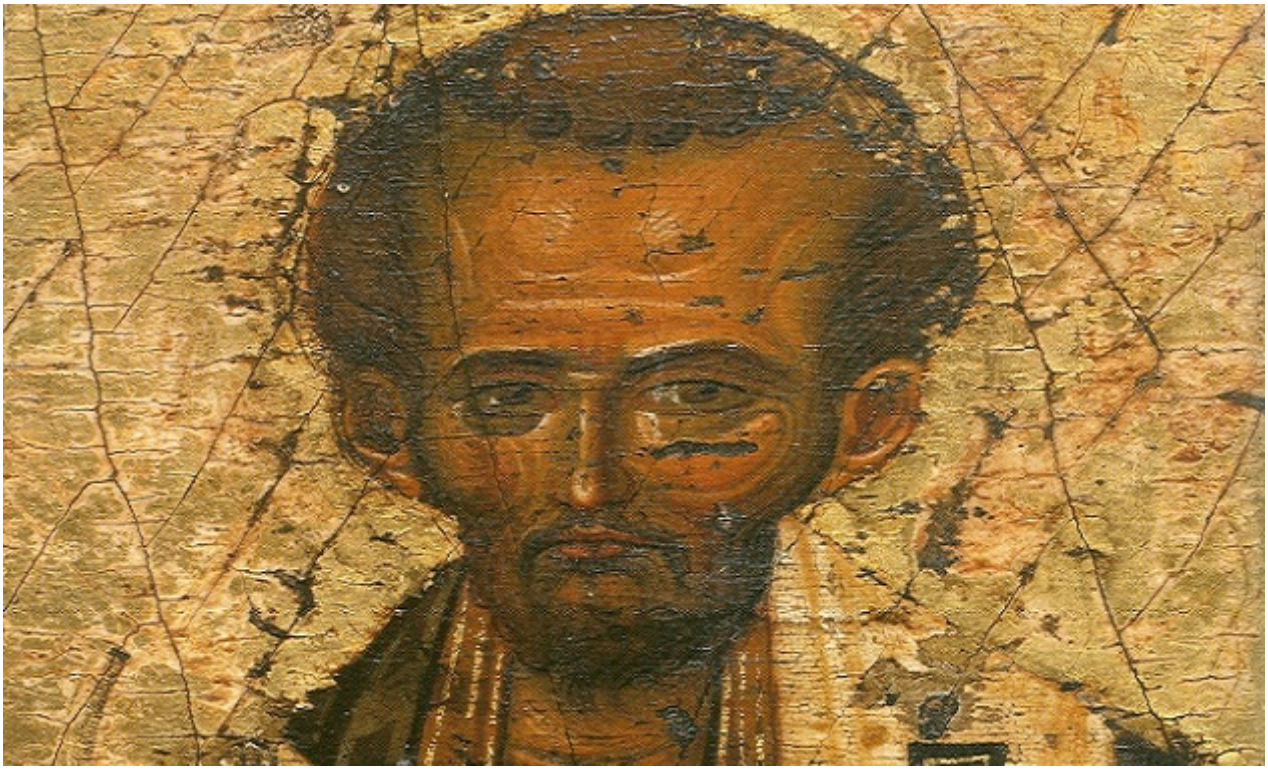
02/05/2019

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: “Όσο αγαπάς,τον εαυτό σου,τόσο ν’ αγαπάς και τη γυναίκα σου”

/ Γνώμες

Θεοῦ πλάσμα εἶναι ἡ γυναίκα. Μὲ τὴν ἀποστροφή σου δὲν προσβάλλεις ἐκείνην, ἀλλὰ τὸ Δημιουργό της. Τί δικό της ἔχει; Ὁ Κύριος δὲν τῆς τὰ ἔδωσε ὅλα;
Μὰ καὶ τὴν ὄμορφη γυναίκα μὴν τὴν παινέψεις, μὴν τὴν θαυμάσεις. Ὁ θαυμασμὸς τῆς μιᾶς καὶ ἡ περιφρόνηση τῆς ἄλλης δείχνουν ἄνθρωπο ἀκόλαστο. Τὴν ὀμορφιὰ τῆς ψυχῆς νὰ ζητᾶς καὶ τὸ Νυμφίο τῆς Ἐκκλησίας νὰ μιμεῖσαι.

Ἡ σωματικὴ ὀμορφιά, πέρα ἀπὸ τὸ ὅτι εἶναι γεμάτη ἀλαζονεία, προκαλεῖ ζήλεια, πόλλες φορὲς μάλιστα καὶ ἀβάσιμες ὑποψίες. Δὲν χαρίζει, ὅμως ἡδονή;

Γιὰ λίγο, ναί· γιὰ ἕνα μήνα ἢ δύο, ἢ τὸ πολὺ γιὰ ἕνα χρόνο· ὕστερα, ὄχι πιά. Γιατί, λόγῳ τῆς συνήθειας, δὲν σοὺ κάνει πιὰ αἴσθηση ἡ ὀμορφιά, ἡ ὁποία ὅμως διατηρεῖ τήναλαζονεία της.

Κάτι τέτοιο δὲν συμβαίνει στὴν περίπτωση μιᾶς γυναίκας ποὺ δὲν ἔχει ἐξωτερικὴ ὀμορφιά, ἔχει ὅμως ἐσωτερική. Ἐκεῖ εἶναι φυσικὸ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ συζύγου νὰ παραμένουν ἀπ’ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος ἀμείωτες, γιατί προέρχονται ἀπὸ ὀμορφιὰ ψυχῆς καὶ ὄχι σώματος…

Ὅπως ὁ Κύριος φροντίζει στοργικὰ τὴν Ἐκκλησία, δηλαδὴ ὅλους ἐμᾶς, γιατί εἴμαστε μέλη Του, σάρκα Του καὶ ὀστᾶ Του- καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζετε καλὰ ὅσοι συμμετέχετε στὰ ἱερὰ μυστήρια-, ἔτσι καὶ ὁ ἄνδρας ὀφείλει νὰ φροντίζει στοργικὰ τὴ γυναίκα του, γιατί δημιουργήθηκε ἀπ’ αὐτόν, εἶναι κομμάτι τοῦ σώματός του.

“Γι’ αὐτό”, λέει ἡ Γραφή, “θὰ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας τὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του, γιὰ νὰ ζήσει μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα του καὶ (μὲ τὴ συζυγία) θὰ γίνουν οἱ δυό τους μιὰ σάρκα”, ἕνα σῶμα, ἕνας ἄνθρωπος (Γέν. 2, 24΄· Ἐφ. 5, 31).

Νὰ καὶ τρίτος λόγος. Δείχνει δηλαδὴ ὅτι, ἀφοῦ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας ἐκείνους ποὺ τὸν γέννησαν, δένεται μ’ ἐκείνην. Ἀπὸ δῶ κι ἐμπρὸς ἡ σάρκα, ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα, δημιουργεῖ τὸ παιδί, ποὺ γεννιέται ἀπὸ τὴν ἕνωση τῶν σπερμάτων τους.

Ὥστε καὶ οἱ τρεῖς εἶναι μιὰ σάρκα, ὅπως κι ἐμεῖς μὲ τὸ Χριστὸ εἴμαστε μιὰ σάρκα, ἕνα σῶμα.

Ὅση, λοιπόν, ἀγάπη ἔχεις στὸν ἑαυτό σου, τόση ἀγάπη θέλει ὁ Θεὸς νὰ ἔχεις καὶ στὴ γυναίκα σου. Δὲν βλέπεις ὅτι καὶ στὸ σῶμα μας πολλὲς ἀτέλειες ἢ ἐλλείψεις ἔχουμε; Ὁ ἕνας ἔχει πόδια στραβά, ὁ ἄλλος τὰ χέρια παράλυτα, ὁ τρίτος κάποιο ἄλλο μέλος ἄρρωστο κ.ο.κ.

Καὶ ὅμως, δὲν τὸ κακομεταχειρίζεται οὔτε τὸ κόβει·ἀπεναντίας μάλιστα, τὸ φροντίζει καὶ τὸ περιποιεῖται περισσότερο ἀπ’ ὅσο τὰ ὑγιῆ μέλη του, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐνόητος.

Ὅσο ἀγαπᾶς, λοιπόν, τὸν ἑαυτό σου, τόσο ν’ ἀγαπᾶς καὶ τὴ γυναίκα σου. Ὄχι μόνο γιατί ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα ἔχουν τὴν ἴδια φύση, ἀλλὰ καὶ γιὰ μιὰν ἄλλη σπουδαιότερη αἰτία:

Γιατί δὲν εἶναι πιὰ δύο ξεχωριστὰ σώματα, ἀλλὰ ἕνα· καὶ ὁ ἄνδρας εἶναι τὸ κεφάλι, ἐνῶ ἡ γυναίκα τὸ σῶμα.

Λοιπόν, τελείωσε ἡ γιορτὴ τοῦ γάμου; Ἔφυγαν οἱ καλεσμένοι; Ἔμεινες μόνος μὲ τὴ νύφη, τὴ σύζυγό σου; Μὴν πετάξεις ἀμέσως ἀπὸ πάνω σου τὴ σοβαρότητα, ὅπως κάνουν οἱ ἀκόλαστοι ἄνδρες. Διατήρησε τὴν γιὰ πολὺ καιρό, καὶ μεγάλο κέρδος θὰ ἔχεις.

Τώρα, στὸ πρῶτο διάστημα τοῦ γάμου, πρὶν ‘‘παραγνωριστεῖτε’’ καὶ ἀποκτήσετε ἐλευθεριότητα στὶς σχέσεις σας, ὅταν ἀκόμα ἡ γυναίκα εἶναι συγκρατημένη ἀπὸ κάποια ντροπαλότητα καὶ συστολή, εἶναι ἡ καλύτερη εὐκαιρία γιὰ νὰ τὴ φέρεις στὰ νερά σου καὶ νὰ τῆς ἐπιβάλεις, καλότροπα καὶ συνετά, τὶς ἀρχές σου. Γιατί ὅταν ἡ γυναίκα ξεθαρρέψει, τὰ κάνει ὅλα ἄνω κάτω.

Καλὸ θὰ εἶναι, λοιπόν, νὰ διατηρήσεις τὴν αἰδημοσύνη της ὅσο μπορεῖς περισσότερο. Καὶ πῶς θὰ τὸ κατορθώσεις αὐτό; Ὅταν κι ἐσὺ δείχνεις ὅτι δὲν ἔχεις λιγότερη συστολὴ ἀπ’ αὐτήν· ὅταν εἶσαι λιγόλογος, σοβαρός, λογικός.

Ἔτσι θὰ σὲ ἀκούσει καὶ θὰ δεχθεῖ θέλοντας καὶ μή, ὅσα θὰ τῆς πεῖς.

Μὰ πιὸ πρόθυμα θὰ τὰ δεχθεῖ, ἂν τῆς φανερώσεις πλούσια την ἀγάπη σου· γιατί τίποτ’ ἄλλο δὲν συντελεῖ τόσο στὸ νὰ πειστεῖ ἕνας ἄνθρωπος στὰ λόγιά μας, ὅσο τὸ νὰ καταλάβει ὅτι τοῦ τὰ λέμε μὲ ἀγάπη καὶ ἀπὸ ἀγάπη.

Καὶ πῶς θὰ τῆς δείξεις τὴν ἀγάπη σου; Ἂν τῆς πεῖς λ.χ.:

«Δὲν θέλησα νὰ πάρω ἄλλη γυναίκα, καὶ μάλιστα πλουσιοκόρη ἢ ἀρχοντοπούλα. Προτίμησα ἐσένα γιὰ τὸν καλό σου χαρακτήρα, τὴ σεμνότητα, τὴν πραότητα, τὴ σωφροσύνη. Γιατί ἔχω μάθει νὰ περιφρονῶ τὸν πλοῦτο σὰν κάτι τιποτένιο, κάτι ποῦ ἀποκτοῦν οἱ ληστές, οἱ ἀνήθικοι καὶ οἱ ἀπατεῶνες.

Ἐμένα μὲ σαγήνεψε ἡ ἀρετὴ τῆς ψυχῆς σου, ποὺ τὴν προτιμῶ ἀπὸ κάθε πλοῦτο. Ἕνα συνετὸ κορίτσι, ποὺ ζεῖ μὲ εὐσέβεια, ἀξίζει ὅσο ὅλη ἡ οἰκουμένη. Γι’ αὐτὸ σ’ ἀγάπησα, σ’ ἀγαπῶ καὶ πάνω ἀπ’ τὴ ζωή μου σὲ βάζω.

Τίποτα δὲν εἶναι ἡ παροῦσα ζωή. Προσεύχομαι, λοιπόν, καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸ καὶ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ ν’ ἀξιωθοῦμε τὴ ζωή μας ἔτσι νὰ τὴν περάσουμε, ὥστε καὶ στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν νὰ εἴμαστε μαζί.

Γιατί ἡ παροῦσα ζωὴ καὶ σύντομη καὶ προσωρινὴ εἶναι· ἂν ὅμως ἀξιωθοῦμε νὰ τὴν περάσουμε εὐαρεστώντας τὸ Θεό, καὶ μαζὶ καὶ μὲ τὸ Χριστὸ θὰ εἴμαστε αἰώνια, μέσα σὲ ἀπερίγραπτη εὐφροσύνη.

Ἐγὼ πάνω ἀπ’ ὅλα βάζω τὴν ἀγάπή μου γιὰ σένα, καὶ τίποτα δὲν θὰ μοῦ εἶναι τόσο δυσάρεστο καὶ βαρὺ ὅσο τὸ νὰ τὰ χάσω καὶ πάμφτωχος νὰ γίνω καὶ σὲ μεγάλο κίνδυνο νὰ βρεθῶ καὶ ὁ,τιδήποτε νὰ πάθω, ὅλα ὑποφερτὰ καὶ ἀνεκτὰ θὰ μοῦ εἶναι, φτάνει οἱ σχέσεις μου μαζί σου νὰ εἶναι καλές. Εἶναι, ὅμως ἀνάγκη νὰ κάνεις κι ἐσὺ τὰ ἴδια.

Ὁ Θεὸς θέλει νὰ εἴμαστε δεμένοι ἀμοιβαῖα καὶ ἀδιάσπαστα μὲ τὸ δεσμὸ τῆς

ἀγάπης. Ἄκου τί λέει ἡ Γραφή:

“Θὰ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας τὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του, γιὰ νὰ ζήσει μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα τού”. Ἂς μὴν ἔχουμε, λοιπόν, καμιὰ μικρόψυχη πρόφαση. Δὲν πάν’ νὰ χαθοῦν τὰ χρήματα, οἱ ὑπηρέτες καὶ οἱ τιμές! Ἐγὼ πάνω ἀπ’ ὅλα βάζω τὴν ἀγάπη μου γιὰ σένα».

Ἀπὸ πόσα πλούτη, ἀπὸ πόσους θησαυροὺς δὲν θὰ εἶναι ποθεινότερα τὰ λόγια τοῦτα στὴ γυναίκα!

Νὰ τῆς λὲς ὅτι τὴν ἀγαπᾶς, χωρὶς νὰ φοβᾶσαι μήπως κάποτε τὸ πάρει πάνω της καὶ τὸ ἐκμεταλλευθεῖ. Οἱ ἄσεμνες γυναῖκες, ποὺ πηγαίνουν μὲ τὸν ἕνα καὶ μὲ τὸν ἄλλο εἶναι φυσικὸ νὰ τὸ παίρνουν ἐπάνω τους μὲ τέτοια λόγια.

Μία καλὴ κοπέλα, ὅμως ὄχι μόνο δὲν θὰ ξιπαστεῖ, ἀλλὰ καὶ θὰ ταπεινωθεῖ. Δεῖξε μάλιστα ὅτι σου ἀρέσει πολὺ νὰ μένεις μαζί της, ὅτι προτιμᾶς νὰ μένεις στὸ σπίτι γιὰ χάρη της, παρὰ νὰ βρίσκεσαι μὲ τοὺς φίλους σου.

Νὰ τὴν τιμᾶς περισσότερο ἀπὸ τοὺς φίλους σου, περισσότερο ἀκόμα κι ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Καὶ αὐτὰ γιὰ χάρη της νὰ τ’ ἀγαπᾶς.

Ἂν κάνει κάτι καλό, νὰ τὴν παινεύεις καὶ νὰ τὴν θαυμάζεις. Ἂν πέσει σὲ κάποιο σφάλμα, νὰ τὴ συμβουλεύεις καὶ νὰ τὴ διορθώνεις μὲ καλὸ τρόπο.

Ἂν ἔτσι πορεύεσαι στὸ γάμο σου καὶ τέτοια διδάσκεις τὴ γυναίκα σου, δὲν θὰ εἶσαι κατώτερος καὶ ἀπὸ ἕναν μοναχό.

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ κεφάλαιο «Ἡ χριστιανικὴ συζυγία» τοῦ βιβλίου «Θέματα ζωῆς» Ι.Μ. Παρακλήτου